

Jedno jediné věčné Slovo

Pozdrav

Milé sestry a milí bratři, přátelé a hosté vítám Vás na těchto bohoslužbách, v 1.ad.n. slovy apoštolskými:
Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi námi. Amen

Introit: (Žalm 33, 20-22)

20 Naše duše s touhou vzhlíží k Hospodinu, on je naše pomoc, náš štít.
21 Z něho se raduje naše srdce, my doufáme v jeho svaté jméno.
22 Tvoje milosrdenství buď, Hospodine, s námi; na tebe s důvěrou čekáme!

Píseň: EZ 639 – Když ráno slunce vzhází nad hory červánků

Modlitba

Chválíme tě, dobrotivý Otče, za to, že ani dnes nepřestáváš vstupovat do našich životů a zastavovat nás na naší cestě. Děkujeme ti za všechny okamžiky, kdy jsi přišel, aby ses s námi setkal v naší vlastní slabosti. Děkujeme ti za chvíle, kdy jsi náš pád proměnil v nové povstání, když jsi to, co se zdálo být koncem, proměnil v úplně nový začátek. Díky za radost z toho, že můžeme být slabí a dělat chyby. Prosíme tě, dotýkej se nás i nadále svou mocnou láskou, dávej nám i dál zakoušet svou blízkost, abychom našli odvahu vstupovat s tebou do bolestí, do kterých se vstoupit ještě bojíme. Skrze Krista, našeho Pána. Amen.

I. Čtení (Jan 1, 6-8; 19-28)

6 Byl člověk poslaný od Boha, jmenoval se Jan.
7 Přišel jako svědek, aby svědčil o světle, aby všichni uvěřili skrze něho.
8 On sám nebyl tím světlem, jen měl svědčit o tom světle.

19 Toto je Janovo svědectví, když k němu židé z Jeruzaléma poslali kněze a levity, aby se ho otázali: "Kdo jsi?"
20 Vyznal to a nezapřel. Vyznal: "Já nejsem Mesiáš."
21 Zeptali se ho: "Co tedy jsi? Eliáš?" Řekl: "Nejsem." "Jsi ten Prorok?" Odpověděl: "Ne."
22 Řekli mu tedy: "Kdo jsi? Ať můžeme dát odpověď těm, kdo nás poslali. Co říkáš sám o sobě?"
23 Řekl: "Já jsem hlas volajícího na poušti: 'Vyrovnejte cestu Pánu', jak řekl prorok Izaiáš."
24 Někteří z poslů byli farizeové.
25 Ti se ho zeptali: "Proč tedy křtíš, když nejsi ani Mesiáš, ani Eliáš, ani ten Prorok?"
26 Jan jim řekl: "Já křtím vodou. Mezi vámi stojí ten, koho vy neznáte;
27 ten, který má přijít po mně; jemu nejsem hoden rozvázat řemínek u opánku."
28 To se stalo v Betánii na druhé straně Jordánu, kde Jan křtil.

Blahoslavení jsou všichni, kteří slyší Boží slovo a ve svém srdci ho zachovávají. Amen

Slůvko dětem (lekce 9 – Komu se otevírají nebesa)

Máte svou oblíbenou hračku? Takovou, co s vámi musí do postýlky, ve-čeřet, na výlet i k panu doktorovi? Vyprávějte, co všechno s vámi dělá. Stalo se už někdy, že jste hračku zapomněli v postýlce, v autobusu, někde ji ztratili? Bylo vám to moc líto? Něco ztratit, něco nebo někoho postrádat, dělá člověka hodně smutným. Někteří z nás kvůli tomu i pláčou...

Píseň: EZ 257 - Děkujem ti, Pane Bože, že nás máš tak rád

Píseň: EZ 456 - Všichni věrní křesťané, veselme se nyní

Kázání (Mt 3, 1-3)

1 Za těch dnů vystoupil Jan Křtitel a kázal v judské poušti:

2 „Čiňte pokání, neboť se přiblížilo království nebeské.“

3 To je ten, o němž je řečeno ústy proroka Izaiáše: „Hlas volajícího na poušti: Připravte cestu Páně, vyrovnejte mu stezky!“

Bratři a sestry, milí přátelé a hosté

Vítejte v adventním čase. Zvykli jsme si, že to už není čas klidu, ale úklidu našich domácností, není to doba smíření, ale víceméně hádek, žádné jedno světlo na obloze, ale mnoho světél všude kolem nás. Ten rychlý a neúprosný čas nás dohání k šílenství. Najednou je všechno tak rychle. Na co čekáme, a co očekáváme od adventu? Myslíme si, že klid, smíření, laskavá slova, potěšení druhých přijde samo od sebe jako blesk z nebe? Neměli bychom mi s tím něco dělat? Začít třeba u sebe?

Určitě znáte příběh dvou žebráků, kteří čekají na jistého **Godota** a doufají, že u něj naleznou přístřeší. Nic však o něm nevědí a vůbec netuší, kde a kdy se s ním mají setkat. Vyplňují proto **všechn svůj čas očekáváním**. Znenadání k nim přichází malý chlapec s poselstvím, že Godot přijde druhý den. Další den přichází nová zpráva: Godot přijde zítra. A znova Godot přijde zítra. A oba žebráci pokračují ve svém absurdním **očekávání**.

Mohlo by se zdát, že dnešní člověk je v podobné situaci, stejně jako v minulém tisíciletí je i dnes člověk odsouzen **čekat na setkání**, k němuž nikdy nedojde. Čekáme, ale sami touhu něco udělat nemáme. To je opravdu absurdní drama v našich životech – jaké beznadějně je to, když bloudíme pouští bez naděje, že najdeme oázu. Neustálé hledání neuskutečnitelných nadějí, touhy po snů, které pomíjejí jako hrad postavený z písku na mořském břehu. Tohle je dnešní obraz člověka, který bloudí obklopený v nespočetných světlech falešných nadějí.

Naše očekávání nemá být naprosto nesmyslné, v adventu čekáme, na Toho, s kterým se my chceme setkat. Očekávat pak znamená **blížit se k setkání**, být připravení, bdělí a pozorní. Takové očekávání můžeme prožívat jako pohyb, dynamismus a radostnou touhu.

Očekávání člověku umožňuje, aby zůstával neustále připravený vydat se na cestu nebo dokonce vzlétnout do oblak. Silou takového člověka je činit pokání, že se blíží něco nového, že je to již za dveřmi a že to nesmíme propást. Očekávání dává do pozorů naše oči, aby zpozorněly, a ruce, aby byly připraveny. Všechno má být obráceno vstříc **budoucnosti** a srdce má být naplněno vnitřní jistotou, že přichází jiný úsvit než ten, který každé ráno spatřujeme. Úsvit Božího království, v němž konečně potkáme Jeho. A pak začne očekávána slavnost.

Boží slovo doby adventní reaguje na **očekávání a hledání člověka** a jasně pojmenovává to, co člověk cítí ve svém srdci a ve své mysli, i když to nedokáže jasně pojmenovat; zve člověka, aby neochaboval ve svém očekávání, a zvěstuje mu, že se jeho očekávání naplňuje.

Jako bdělá stráž nás ujišťuje, že nečekáme na žádného **Godota**, který nikdy nepřijde, ale na někoho, kdo již přichází. V adventu se odkrývá tajemství Kristova příchodu, které se dotýká našeho osobního života.

- On přišel a stal se jedním z nás, splnil sliby dané praotcům a otevřel nám cestu k životu.
- On znovu přijde v záři své slávy a pozve nás k účasti na svém království.
- On nyní přichází vstříc každému z nás v Božím slově a ve svátostech, abychom ho s vírou přijali.

B+S

Tento radostný čas se vyznačuje **přípravou srdce**: připravit cestu, vyrovnat ji, oddělit zrna od plev ... Je třeba však mít na mysli, že tato příprava má jiný charakter než v postní době: postní období zřetelněji zdůrazňuje **kajicnost a obrácení**, a to jako přípravu na nové přijetí velikonočního tajemství Kristovy smrti a vzkříšení. V adventu je výzva k **smíření a setkání**, které vyplývá z očekávání Kristova příchodu. Toto očekávání je však spojeno s přípravou srdce, která vposled ovlivní i celé vnější konání.

Dnešní Matoušovo evangelium nás povzbuzuje k naději, k trpělivému čekání. První neděle nás vybízí, abychom vzali vážně druhý příchod Krista: on skutečně přijde, přijde znenadání, a proto je třeba bdít čili žít ve světle. Tento příchod je blízko, vždyť noc pomíjí a pomalu svítá.

Jan Křtitel je vskutku postava adventu, doby očekávání a přípravy na příchod Páně. Vyhlíží jej stejně jako proroci Starého Zákona: „Ten, který přichází za mnou, je silnější než já.“ Jan byl silný, když dokázal pohnout zástupy, které jdou ze všech stran za ním k Jordánu, ale jeho naděje se upíná k tomu, který je mnohem **silnější**.

Tento obraz, obraz Božího soudu, má Jan před očima, a proto káže a proto křtí. Obsah jeho kázání je velmi stručný: „*Čiňte pokání, protože se přiblížilo království nebeské.*“ Protože Kristus je přede dveřmi, dejte svůj život do pořádku a začněte brát Boha vážně: království nebeské se přiblížilo a je nejvyšší čas začít jinak.

Není to pouhý hlas Jana Křtitele, ale Slovo Krista. Všechna nejkrásnější a nejhlubší slova o Kristu zůstávají jen hlasem – hlasem, který poukazuje na **Slovo**. I Jan Křtitel vydal svůj hlas, a pak ustoupil Slovu. Přijmout Slovo do svého nitra, je **velké dílo**, které vyžaduje přípravu. Tak jako slovo Jana Křtitele připravovalo srdce tehdejších Židů, tak i my potřebujeme **narovnat cestu**, abychom byli vůbec schopni přijmout tak velký dar, jakým je samotný advent. Zaslouchnutí a přijetí Slova není jen **obyčejným posloucháním**, ale má se stát novým zázrakem Vánoc. A k tomu směřuje advent.

Teď a tady zní hlas Jana Křtitele: Připravte cestu Slovu! Ztište se! Nenechávejte se naplnit všemi možnými slovy, slogany, výzvami ke konzumu! To pravé Slovo je už tu, Království Boží už teď zaznívá, i když potichu. A v tichu betlémské noci zazní naplno.

Celý náš život je adventem. Prozatím slyšíme hlas, slyšíme slova: jednou však slova pomínou a zůstane **jedno jediné věčné Slovo**.

Modlitba Děkujeme, náš Bože, že jsi Otcem shovívavým a že tvá pomoc převyšuje všechno naše pomyšlení. Děkujeme ti, že si i nás připravuješ a vedeš nás cestou spásy a věčnosti – a to ve svém Synu, kterému se s důvěrou svěřujeme. Amen

Ticho – 30 sekund

Píseň: EZ 483 - Slyš, jaká to libá píseň rozléhá se po nebi

Večere Páně

Vyznání vin

Hospodine, svatý Bože, ty jsi projevoval milosrdenství svému lidu, odpouštěls mu všechny jeho hříchy. Děkujeme, že i s námi máš trpělivost, že i nad námi se slitováváš. Ve svém Synu jsi nám otevřel svou náruč a přijal jsi nás za své syny a dcery. Svým Duchem proměňuješ naše myšlení a uvádíš nás do svobody dětí Božích.

S lítostí vyznáváme, že v této darované svobodě selháváme. Necháváme se unést sami sebou, vzdalujeme se cestě, po které bychom měli jít. V tuto chvíli myslíme každý na svá provinění, na to, čím jsme zarmoutili tebe i své blízké. Litujeme nedobrých myšlenek, zlých slov i skutků a s pokorou prosíme o tvé odpuštění. Odejmi od nás naše úzkosti a neklid, naplňuj naše srdce svou osvobozující přítomností. Prosíme tě: Pane, smiluj se.

Pokořme se před svatým Bohem a v tichosti srdcí myslíme na svá provinění, na své nesplněné úkoly. (Chvilě ticha.)

Jestli **vyznáváte** své hříchy, jestli **věříte**, že JK byl vzkříšen a jestli chcete následovat Jeho příkladu **odpuštění** – připojte se slovem „**Amen**“.

Slovo milosti

Slyšte slovo potěšení

A. Text: (*Žalm 103, 8; 10; 13*)

Hospodin je slitovný a milostivý, shovívavý, nejvyšš milosrdný; nenakládá s námi podle našich hříchů, neodplácí nám dle našich nepravostí. Jako se nad syny slitovává otec, slitovává se Hospodin nad těmi, kdo se ho bojí.

B. Pozdrav pokoje: *Pozdravte se mezi sebou navzájem slovy „**Pokoj tobě**“*

Apoštolské vyznání víry

Věřím v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země.

I v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho, jenž se počal z Ducha svatého, narodil se z Marie Panny, trpěl pod Ponciem Pilátem, ukřižován umřel a pohřben jest, sestoupil do pekel, třetího dne vstal z mrtvých, vstoupil na nebesa, sedí po pravici Boha, Otce všemohoucího, odkud přijde soudit živé i mrtvé. Věřím v Ducha svatého, svatou církev obecnou, společenství svatých, odpuštění hříchů, vzkříšení těla a život věčný. Amen.

Slova ustanovení (1. Korintským 11, 23-26) Poslyšte slova ustanovení svaté večeře Páně:

„Já jsem přijal od Pána, co jsem vám také odevzdal: Pán Ježíš v tu noc, kdy byl zrazen, **vzal chléb**, vzdal díky, lámal jej a řekl: „Toto jest mé tělo, které se za vás vydává; to čiňte na mou památku.“

Stejně vzal po večeři i **kalich** a řekl: „Tento kalich je nová smlouva, zpečetěná mou krví; to čiňte, kdykoli budete pít, na mou památku.“

Kdykoli tedy jíte tento chléb a pijete tento kalich, zvěstujete smrt Páně, dokud on nepřijde.“

Epikléze (modlitba)

Milosrdný Bože, shromažďuješ nás a zveš nás do svého království. Dostáváme od tebe chléb života, určený za pokrm celému světu. Dostáváme od tebe kalich smlouvy, který dáváš ke spáse svého stvoření. Když přistupujeme ke tvému stolu, připomínáme si slova a skutky Ježíše Krista, jeho smrt i vzkříšení, a s nadějí očekáváme jeho příchod ve slávě. Prosíme, obnov svým Duchem naši víru. Amen

Pozvání

A tak vše je připraveno. Nebojte se přistoupit ke stolu Páně, kde je pro vás nachystáno posílení vaší víry. Do společenství kolem stolu Páně je zván každý, bez rozdílu církevní příslušností, jak dospělý, tak dítě. Kdo chcete, přijměte Boží pozvání, ať přicházíte odkudkoli, přijměte Kristovo pozvání do světa lásky a odpuštění, pravdy a milosrdenství.

Přijímání

Písně během vysluhování – EZ 362 – **Ej nuž, lační, žízniví, pokrmu Páně žádostiví**

- Vezměte a jezte to jest tělo mé, které se za vás vydává.
- Vezměte a pijte to jest kalich mé krve, která se prolévá za vás na odpuštění hříchů.

Propouštění

A. *Ježíš řekl: „Já jsem ten chléb živý, který sestoupil z nebe; kdo jí z tohoto chleba, živ bude navěky.“ (J 6, 51)*

Jděte v pokoji.

B. *Radujte se v Pánu vždycky, znovu říkám, radujte se! Vaše mírnost ať je známa všem lidem. Pán je blízko. (Fp 4, 4)*

Pokoj Boží je s vámi.

Děkovná modlitba

Děkujeme ti, Bože, za vše, co nám dáváš. Za tvé slovo, které nám přináší radost a útěchu, za chléb a víno, ve kterých ses nám přiblížil. Provázej nás ve všedních dnech, abychom si navzájem pomáhali a byli si oporou, jeden druhého si vážili a tebe ctili.

Píseň: EZ 716 – Z tvé ruky, Pane můj, co dáváš, chci vzít

Ohlášky

Přímlovná modlitba

Milostivý Otče, prosíme, ozývej se všem, kdo k tobě volají, dej se nalézt těm, kdo tě hledají. Neopouštěj svoji církev, ale provázej ji na všech cestách. Napravuj ji, když si hledí jen svých věcí. Navracej ji ke své pravdě, když ji opouští. Obnovuj v ní touhu po jednotě, když jí zmítají rozpory.

Prosíme o dar slova pro kazatelky a kazatele, ať evangelium z jejich úst zní srozumitelně na každém místě, v každém jazyce, při každé příležitosti. Dotkni se svým Duchem těch, kdo evangelium slyší, ať mu otevřou svá srdce a jsou jim osvobozeni k novému životu.

Potěš všechny, kdo se trápí a kdo trpí, ať svým vlastním zaviněním nebo cizím. Potěš je slovem naděje i pomocnou rukou těch, kdo jim slouží. Projev se mocně ve světě. Proměňuj srdce pyšných, podněcuj mocné k zastavení válečných konfliktů, veď svět ke spravedlnosti a pokoji.

Přimlouváme se jeden za druhého i za tento sbor.

Každý ti v tichosti svěřujeme své osobní modlitby...

Prosíme skrze Krista, našeho Pána, ukazuj nám naši vlastní odpovědnost ve zvěstování evangelia a přijmi i tuto naši společnou modlitbu:

Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvět' se jméno Tvé. Přijď království Tvé. Buď vůle Tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť Tvé je království i moc i sláva na věky. Amen.

Slůvko dětí

Posláni (1K 16, 13–14)

14 Buďte bdělí, stůjte pevně ve víře, buďte stateční a silní!

15 Všecko nechť se mezi vámi děje v lásce.

Požehnání (Fp 4, 7)

A pokoj Boží, převyšující každé pomýšlení, bude střežit vaše srdce i mysl v Kristu Ježíši.

Píseň: EZ 481 – Ó křesťané všichni v radostném plesání